

ಕೋಣಿ ಕೂಗುವಾಗ

(ಮತ್ತಾಯ 26:31-75)

ರೂಪದ ಸಬ್ಲಿಕ ವಾಸಿನುವ ಅನೇಕ ಜನರು ಹುಂಡುವು ಕೂಗುವದನ್ನು ಕೇಳಿರುವರು. ಹೆಮೈಯಿಂದ ಪುಕ್ಕಗೆಂಟನ್ನು ಅಗಲಸಿ, ಗೊಳಬಿ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಕೂಗುತ್ತ ಮುಂಜಾವನ್ನು ನ್ಯಾಗರಿನುವದನ್ನು ನೋಡಿರುವರು. ಹುಂಡುವು ಯಾಕೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಜದಿರುವದಿಲ್ಲ.¹ ಅದು ತನ್ನ ಅತೀ ಜಿಕ್ಕ ಮೆದುಳಿನಲ್ಲ ತಾನು ಕೂಗಿದ್ದರೆ ನೂರಾಯಾನು ಉದಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಜಿರುವನೇಂದೇ ಎಂದು ನಂಶಯ ಹಡುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದೂರು, ಸ್ನೇಹ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಹುಂಜ ಕೂಗುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡೇನು. ಅದು ದಿನದ ಪ್ರಾರಂಭ ಎಂದು ಅಥವ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯಿದೇ. ನನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಗಿನ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನನ್ನ ದಿನದ ಕಾಯಾ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಿಂದೂ ಅಥವ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಅದು ಇಷ್ಟವಾದದ್ವಾಗಿರಲಲ್ಲ.

ಜಲತ್ವಯಿಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ, ಕೋಣಿಕೂಗಿದ ಶಬ್ದವು ಯಾವುದೇ ಲಿತಿಯ ನಂತೆಂಬಂಡವನ್ನು ತರಲಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಆಳವಾದ ದುಃಖವನ್ನು ತಂದಿತು. ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಸರು ಹೆತ್ತನು. ದುಃಖದ ಕಥೆಯ ಮುಕ್ತಾಯವು ಮತ್ತಾಯ 26:73-75ರಲ್ಲ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ:

ನ್ಯಾಲ್ಹ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ ಸಿಂಚಯ ಮಂದ ಬಂದು ಹೆತ್ತನಿಗೆ -
ಸಿಷ್ಟಯ ವಾಗಿ ನಿಂನು ನಹ ಅವರಳ್ಲ ಒಬ್ಬನು. ನಿನ್ನ ಭಾಷೆಯೇ ನಿನ್ನನ್ನು
(ಗ್ರಾಹಿತಾಯದ ಚನೆಂದು) ತೊಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಅವನು
- ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನಾನಲಿಯಿನು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಪಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೂ
ಆಳಿಯಂತ್ಯ ತೊಳುಪಡಕ್ಕೂ ನ್ಯಾರಂಭಸಿದನು. ತೂಡಲೇ ಕೋಣಿ ಕೂಗಿತು.
ಆಗ ಹೆತ್ತನು - ಕೋಣಿ ಕೂಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಜಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು
ಬಿಂಧುವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಅರಿಯಿಸಿಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಬ ಎಂದು ಯೇಂದು ಹೇಳಿದ
ಮಾತನ್ನು ನೇನೆಸಿ ಹೊರಗೆ ಹೊಗಿ ಬಹು ವೃಧಿಹಂಟ್ಟ ಅತ್ತನು.

ಹೆತ್ತನ ಅಲ್ಲಾಗಕೆಯಿಬಿಕೆಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೋಣಿ ಕೂಗುವದರ ಮೇಲೆ
ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ತೋಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡೋಣ. ನಮ್ಮ ಹಾತಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತಾಯ 26ನ್ನು
ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಣ. ಅದಕ್ಕೆ ನಮಾನವಾದ ದಾಲೆಗೆಂಟಳ್ಳಿಯ ಕೆಲ ಬಿವರಣೆಗಳನ್ನು
ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಣ (ಮಾರ್ಕ 14; ಲಾಕ 22; ಯೋಹಾನ 18). ಹೆತ್ತನಿಗಾಗಿ
ಕೋಣಿ ಕೂಗಿದ್ದನ್ನು ಮೊದಲು ನಾವು ಗಮನಿಸಿಕೊಣ. ಆಮೇಲೆ ನಮಗಾಗಿ ಕೋಣಿ
ಕೂಗುವದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಕೊಣ.

ಹೆತ್ತನಿಗಾಗಿ ಹೊಣಿಯ ಕೂಗಿಡಾಗ

ಪ್ರತಿಭಾವ ಪ್ರತಿಭಾವನೆಗಳು

ಮತ್ತಾಯ 26ರಳ್ಳಿಯೇನು ಮೇಲಂತಹಿನಕೆಳಣಿಯಿಲ್ಲಿತನ್ನಿಂಜ್ಯರೋಂದಿಗಿದ್ದನು. ಮುಂದೆನಿರುವುದು ಎಂಬುದು ಅತನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ತನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಕಲಿಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಜ್ಜಲಕೆ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು, “ಮುಸ್ತೇಜ್ಜಲಕೆ ಅಂದರೆ ಮುಂದಾಗಿ ಶಂಕ್ರಾಂತಾರ್ಥಿಯಾಗಿರುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. “ನಿಂಬೆಲ್ಲರೂ ಈ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದಿಗಿಲುಪಟ್ಟ ಹಿಂಜಲಿಯಾಗಿಲ್ಲ” (ಪ. 31ಎ) ಎಂದು ಅತನು ಹೇಳಲು ಖಾರಂಭಿಸಿದನು. “ಇಂತುವಿಲ್” (fall) ಎಂಬುದು “ಎಡವಿ ಜೀಂತುವಿಲ್” ಎಂದು ಭಾಷಾಂತರಿನಲ್ಲಿಟ್ಟ ರ್ಯಿಂಕ ಪದದ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದೆ.² “ನಿಂಪು ಹಿಂಜಲಿಯ ಜಡ್ಡ ಹೋಗನುವಟ್ಟ ಈ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಿಂಪು ನಾಜಿಕೆಪಟ್ಟ ಕೊಳ್ಳುವಿಲ್” ಎಂಬಂತೆ ಯೇನು ಹೇಳಿದನು.

ಅಮೇಲೆ ಯೇನು ಜಿಕಯ್ 13:7ಲಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದನು: “ಕುರುಬನನ್ನು ಹೊಡಿಯುವೆನು; ಹಿಂಡಿನ ಕುಲಗಳ ಜರ್ದಲ ಹೋಗನುವವು ಎಂದು ಬರೆದಿದೆಯಲ್ಲ” (ಪ. 31ಇ). ಕುರುಬನನ್ನು ಹೊಡಿಯುವ ವಿಜಾರವು ಯೇನುವಿನ ಮರಣಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಕುಲಗಳನ್ನು ಜಡ್ಡಲನುವುದು ಅತನ ಶಿಷ್ಯರು ಓಡಿ ಹೋಗನುವದಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧಿಸಿದೆ.

ಯೇನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರು ತನ್ನನ್ನು ತೋರಿಯ ಜಡ್ಡವರೆಂದು ನಾಜಿನುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅತನು ಇನ್ನೂ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ವಜನ 32ರಳ್ಳಿ ತನ್ನ ಪುನರುಭಾಂಪನ್ನು, ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಪುನಃ ಒಂದುಗಾಡುವದನ್ನು ಮುನ್ಮೂಡಿಸಿದನು. “ಆದರೆ ನಾನು ಜೀವಿತನಾಗಿ ಎದ್ದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಗಳಾಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆನು.”

ಹಿಂಡಿದ್ದರೂ ಹೆತ್ತನು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಣಿದ್ದನ್ನು ತೇಜಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ತಾನು ಮತ್ತು ಇತರ ಶಿಷ್ಯರು ಯೇನುವನ್ನು ಜಟ್ಟಹೊಗುವರು ಎಂಬ ದೂರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವನು ತೇಜಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರಿಲ್ಲ. “ಎಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದಿಗಿಲು ಪಟ್ಟ ಹಿಂಜಲಿದರೂ ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಹಿಂಜಲಿಯವರಿದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೆತ್ತನು ಅತನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು (ಪ. 33). “ನಿಂನು ತಹ್ವಗಿದ್ದಿಃ; ಈ ಸಲ ಇದನ್ನು ನಲಿಯಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಲ” ಎಂದು ತನ್ನ ಗುರುವಿಗೆ ಹೇಳುವ ಚೊಡಲನೆಯ ಇಲ್ಲವೇ ಕೊನೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಹೆತ್ತನಾಗಿರಿಲ್ಲ.

ಹೆತ್ತನು ಇದಿಗೆ ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಿಲ್ಲ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ಇತರ ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆಯಾ ಕರ್ತನೊಂದಿಗೂ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಿಲ್ಲದ್ದನು. ತಾನು ಬಹಳ ಬಲಪೂರ್ಣನೆಂದು ಯೋಜಿಸಿದನು, “ಅದೆಂದೂ ನಂಭಬಿಸುವದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅವನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದನು.

ಹೆತ್ತನಿಗೆ ಯೇನು ನೇರವಾಗಿ ಆ ಎಜ್ಜಲಕೆಯನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜಲಿಸಿದನು: “ನಿನಗೆ ನತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ತೇನೆ. ಇದೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲ ತೋಜಕಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ನಿಂನು ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲ - ಅವನನ್ನು ಅಲಿಯೆನೆಂಬುದಾಗಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕಿ ಹೇಳುವಿ ಅಂದನು” (ಪ. 34). “ತೋಜ ಕಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ” ಅಂದರೆ “ಮುಂಜಾನೆಯಾಗುವ ಚೊಡಲು” ಎಂಬಧಾರ. ಯೇನುವು ಹೇಳಿದ್ದು, ಈಗಿನಿಂದ ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು ಇಲ್ಲವೇ ಬದು ತಾನುಗಳಲ್ಲ ನಿಂನು ನನ್ನನ್ನು ಮೂರು ನಲ ಅಲ್ಲಗಳಿಯಾಗಿ ಎಂದು ಬೀರೆ ಲೇತಿಯಲ್ಲ ಹೇಳಬಹುದು.

ಹೇಣೆ ಅಂಥ ನಂಗತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪನಲ್ಲ, ಅದು ಕರ್ತೃ ಬೆಳ್ಳಗಾಗುವುದು, ಮೇಲನಡು ಕೆಳಗಾಗುವುದು, ಭಜ ಕರಗುವುದು ಮತ್ತು ಉಷ್ಟಕೆ ಹಿಮಗಂಘುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ “ನಾನು ನಿನ್ನ ನಂಗತ ನಾಯಬೀಕಾದರೂ ನಿಸ್ತನ್ನ ಅಲಿಯಿನೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವೇ ಇಲ್ಲ” (ಪ. 35)! ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದನು. ಅದು ನಿಂದೆಗೆ 1 ಕೊಲಂಥ. 10:12ನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತರಬಹುದು: “ಆದ ಕಾರಣ ನಿಂತಿದ್ದೆನೆಂದು ನೆನ್ನನುವವನು ಜೀಜದಂತೆ ಎಜ್ಜಲಕೆಯಾಗಿರಿ.”

ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮಗಳು

ಎಚ್ಚಿಲಕೆಯನ್ನು ತೊಟ್ಟ ತರುವಾಯ ಯೋಜನುವೂ ಆತನ ಶಿಷ್ಯರೂ ಮೇಲಂತಸ್ತಿನ ಕೊಳಣಿಯ ಹಬಿತ್ತನಷ್ಟಕವನ್ನು ಜಿಖು “ಸಿಜವಾದ ಲೋಕದೊಳಗೆ” ಗೆಡ್ದುಮಾನೆ ತೊಳಬಕ್ಕೆ ಹೋಳದ್ದರು. ಯೀಂನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಣೆ, ಯಾಕೋಬ ಮತ್ತು ಯೋಹಾನರನ್ನು ತೊಳಬದ ಕೇಂದ್ರನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಳದನು. “ಎಜ್ಜರವಾಗಿದ್ದ ಶ್ರಾಧಿಸಿಲಿ” (ಪ. 41) ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಅವರು ನಿತ್ಯ ಹೋಳದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಬೀಕಾಗಿದ್ದೂಗ ಮಾತನಾಡಿದರು, ಹೇಣೆನು ಇಲ್ಲ ಶ್ರಾಧಿಸಬೀಕಾಗಿದ್ದೂಗ ಸಿದ್ಧಿಸಿದನು. ಅವನು ಜಿದ್ದು ಹೋಣುವದರಲ್ಲದ್ದು ಆಳ್ಳಯ್ಯ ಕರವಾದದ್ದೂಗಿರುವದಿಲ್ಲ.

ಜನರ ಗುಂಪು ಬಂದಿತು. ಯಾದನು ಮುದ್ದಿಸಿಂದ ಯೀಂನುವಿನ ಗುರುತು ತೊಳಿಸಿದನು. ಹೇಣೆನು ಸಿದ್ಧಾಗಾರಿದ್ದನು: ಅವನ ಕತ್ತಿಯು ಹೊರಗೆ ಬಂದಿತ್ತು ಮಹಾಯಾಜಕನ ಸೇವಕನ ಕಿಬಿಯನ್ನು ಅವನು ಕತ್ತಿಸಿದನು (ಪ. 51; ಯೋಹಾನ 18:10). “ಯೀಂನು ಅವನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ, ನಿನ್ನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತಿಲಿ ಒರೆಯಲ್ಲ ನೇಣನು; ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಕತ್ತಿಯಂದ ನಾಯುವರು” (ಪ. 52).

ಹೇಣೆನ ವಿರೋಧವನ್ನು ಉಹಿಸಿಲಿ: “ಕರ್ತನೇ, ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆ, ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ನಾಯುವನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ - ನಾನು ಸಿದ್ಧಾಗಾರಿದ್ದೇನೆ! ಕರ್ತನೇ ನಿನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಾ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯ ಬೇಕಾದರೆ ಚೂದಲು ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯ ಬೇಕು.” ಆದರೆ ಯೀಂನು, “ಹೇಣೆನೇ, ನಿನ್ನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಒರೆಗೆ ಹಾಕು” ಎಂದನು. ಹಿಂಗ ಹೇಣೆನು ನರ್ಕಸ್ಟಿತಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಬಂದನು. ಅವನಿಗೆ ಮಾನವ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಅದರೆ ಒಡೆಯಾನ ಯೋಜನೆ ಇರಿಲ್ಲ.

ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾನವ ಯೋಜನೆಗಳ ಇರುತ್ತವಲ್ಲವೇ! ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣಾಡುವ ಮೂಲಗಳು, ನಮ್ಮ ನುರಕ್ಕಿತತೆಯ ಸ್ಥಾನಗಳು ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಮನಗಳೂ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವಾಸ್ತಿಗಳು, ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳು, ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ, ಬಲ, ನಮ್ಮ ಮದುವೆಗಳು, ಜೊತೆಗಾರರು, ಮಕ್ಕಳ ಇರಬಹುದು. ಹಿಂಗದ್ದರೂ ಅವು ಫರ್ಕನೇ ನಿಖಿಂದ ದಾರ ವಾಗಬಹುದು. ಅವಿದ್ದೂಗ ನಾವು ಭದ್ರರಾಗಿಯವೆವು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. “ನಿಂನು ನಮಗೆನು ಮಾಡಿದ್ದೀ, ಕರ್ತನೇ?” ಎಂದು ಕಣಗುತ್ತೇವೆ. ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಭಸೀರ ಬೀಕೆಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ಕಾಪಣಲ್ಲಿ ಕರಗುವುದು.

ಹೇಣೆನ ನ್ಯಾಖಮಾನವು ಜಿಜ್ಞಾಸುತ್ತಾನೆ. ಯೀಂನು ಬಿನಿಂದ ಅವನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಗದಲನಲ್ಪಟ್ಟನು.

ಹೇಣೆನಿಗಾಗಿ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯು ಉದಯವಾಗಲು ಶ್ರಾರಂಭಸೀತು. ಜನರ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಯೀಂನುವು ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟನು. ಯೀಂನು ಮಂತ್ರಿಸಿದಂತೆ, “ಆಗ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಆತನನ್ನು ಜಿಖು ಓಡಿಹೋದರು” (ಪ. 56ಇ).

ಯೇಸುವನ್ನು ಹಿಡಿದವರು ಅತನನ್ನು ಮಹಾ ಯಾಜಕನಾದ ಕಾರಣ ಅವರು ಬಂಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅಜ್ಞ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ ಹಿಂಬಿರು ಈ ಬಂದಿದ್ದರು. ಹೆಚ್ಚನಾದರೇ ದೂರದಿಂದ ಅತನ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಮಹಾಯಾಜಕನ ಮರದ ಅಂಗಂ ತನಕ ಬಂದು ಒಂದು ಒಂದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಅತನ ಗರಿ ವಿನಾಗುವದೋ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಓಲೆಕಾರರ ಸಂಗಡ ಕೊಡುಕೊಂಡನು (57, 58 ಪಜನಗಳು).

ಯೋಹಾನನ್ ನ ಸಹ ಜನರ ಗುಂಪನ್ನು ಹಿಂಬಾಳಸಿ ಕೊಂಡು ಮಹಾಯಾಜಕನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ದಾಳಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ (ಯೋಹಾನ 18:15).

ಯೇಸು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನೀಯ ಜನಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಯೋಧರಿಂದ ಹೋರಿಗೆ ಕೆದ್ದೋನ ಕೊಳ್ಳುದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಮಹಾಯಾಜಕನ ಮನೆಗೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಹಣ್ಣಬಾಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರಿತ. ಮಹಾಯಾಜಕನಿಗೆ ಯೋಹಾನನ ಪರಿಭರ್ಯ ವಿತ್ತು ಆದುದಲಿಂದ ಅವನು ಒಂದಿಗೆ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟನು. ಅದೇಲೆ ಅವನು ಹೇತುನನ್ನು ಒಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು (ಯೋಹಾನ 18:16).

ಎಲ್ಲ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುಹುದಾದ ಅಂಗಂ ಹೇಳಿತ್ತು ಹೋದನು. ಭಾಷಾಗಾಲದ ರಾತ್ರಿಯ ಭಾಷಾ ಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಜಿಕ್ಕು ಬೆಂತಿಯು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತೆಂದು ಬೀರೆ ವಿವರಣೆಗಳ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಹೇತುನು ತಾನು ಅಲ್ಲಿಯವನೇ ಎಂಬಂತೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತ ತನ್ನನ್ನು ಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕುಳಿತನು. “ವಿನಾಗುವುದೋ ನೋಡುವದಕ್ಕಾಗಿ” ಅವನು ಹೋದನೆಂದು ಮತ್ತಾಯ 26:58 ಹೇಳುತ್ತದೆ. ತರೆದ ಬಾಗಿಲು ಕಿಟಕಿಗಳ ಮೂಲಕ ನಾಯಿಬಿಜಾರಣೆಯನ್ನು ನೋಡು ಬಹುದಿತ್ತು.

ನಾವು ಮುಂದೆ ಹೋಗುವ ಹೊದಲು, ಸಿಂಹದ ಗವಿಯಂತಹ ಅಂಗಂ ಹೇಳಿತ್ತು ಬೀರೆ ಶಿಷ್ಯರ ಇಲ್ಲಿದೆಯದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲ. ಯೋಹಾನನನ್ನು ಜಿಷ್ಟು ಉಂಟಾಗುವುದಿಂದ ಜಾರಿಹೋಗಿದ್ದರು. ಅದುದಲಿಂದ ಧ್ವಯುಕ್ತಾಯಿಯ ನಮುಂದಿಗಾಗಿಯಾ ಹೇತು ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಹೇತುನನ್ನು ಯೋಹಾನನನ್ನು ಒಂದಿಗೆ ಬರಲು ಜಟ್ಟ ಒಬ್ಬ ದಾಸಿಯ ವೃತ್ತಿರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಜತ್ವಪು ಬಂದು ಅಪಜ್ಞಸಿತು (ಯೋಹಾನ 18:17). ಜಿಕ್ಕು ಬಾಲಕಿಯು ಈ ದೊಡ್ಡ, ಬಲವಾದ ಬೆಸ್ತಿನಿಗೆ, “ನಿನು ನ ಸಹ ಗಾಲಾಯಿದ ಯೇಸುವಿನ ಕೂಡ ಇದ್ದವನು” (ಪ. 69) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಬಂದಳ. ಹೇತುನಿಗೆ ಜಸಿತಟ್ಟಿತ್ತು; ಬೆಂತಿಯಂದಲ್ಲ ಆದರೆ ಜನ ನಮೂಹದಿಂದ. ಬಲಾರಾ ಮನುಷ್ಯನು ಜಿಕ್ಕು ಬಾಾಕೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಸಿದು ಇದ್ದನು: “ಅಲ್ಲ, ನಿನು ವಿನನ್ನುತ್ತೀರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದನು” (ಪ. 70). ಹೊದಲನೆಯ ಅಲ್ಲಗಳಿಯಿವಿಕೆ ನಂಭಿಸಿತು.

ಹೇತುನ ಹಿಂಜಿಲಿದನು. ಅವನು ಬೆಂತಿಯನ್ನು ಜಿಷ್ಟು ಕತ್ತಲೆ ಯೋಂಗಿಗೆ ಬಾಗಿಅನ ತಡೆಗೆ ಹೋದನು.⁴ ಆದರೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ದಾಸಿ ಅಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ಕಂಡಳ. “ಇವನೂ ನಜರೀತಿನ ಯೇಸುವಿನ ಕೂಡ ಇದ್ದವನು ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು” (ಪ. 71). ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಬಂದು ಗೂಡಿಸುವಾಗ, ಈ ಹಂತದಲ್ಲ ಹಲವಾರು ಜನರು ಬಂದುಹೋಡಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಕನಿಷ್ಠ ಚಕ್ಕ ಇಬ್ಬರು ಕೂಡಲೇ, “ಅದು ನಲ, ಅವನು ನಜರೀತಿನ ಯೇಸುವಿನೊಂದಿಗಿದ್ದನು” ಎಂದು ಧ್ವನಿಸಿದರು.

ಬಹುಶಃ ಹೇತುನಿಗೆ ಬೆಂತಿಯದ್ವಾರ ಘೂರಂಫಾಯಾಯಾ. “ಅವನು ತಿರಿ - ಅಲ್ಲ, ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನಾನಲಿಯೆನು ಎಂದು ಆಳೆಯಟ್ಟ ಕೊಂಡು ಹೇಳಿದನು” (ಪ. 72).

ಆ ನಮಯದಲ್ಲ “ಆಜೆಯಷ್ಟ ಕೊಳ್ಳುವುದು.” ನಾವು ಭೇಸ್ತಕೆ ಎಂದು ತರೆಯುವದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯೆಹೂದ್ಯಲಿಂದ ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಆಜೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿತ್ತು. ತಾನು ಹೇಳಿದ್ದ ಸರ್ವವೆಂದು ಅವನು ಶರ್ಥ ಮಾಡಿದನು. ಇದು ಅವನು ಎರಡನೆಯ ನಲ ಅಲ್ಲಗಳೆಡ್ಡಾಗಿತ್ತು.

ಮುಖದ ಸರ್ವತಿ ಜಾಗ್ರಾ ಕ್ಷೇತ್ರ

ಹೇತುನ ಬಲವಾದ ಅಲ್ಲಗಳಿಯಬಿಕೆಗಳು ನಾವು ಅತಯಾಗಿ ಭಯ ಪಟ್ಟದ್ದರಲ್ಲ ಹಲವಿಸಿತು. ಅವು ತನ್ನನೇ ಗಮನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅವನನ್ನು ಮಾಡಿದವು. ಜಿಕ್ಕಣುಂತು ಕೂಡಿತ್ತು ಅವರಲ್ಲ ಒಬ್ಬನು ಹೇತುನು ಕಿಬಿ ಕತ್ತಿಲಿಸಿದ ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಬಂಧಿ. “ಸಿಳ್ಳಿಯವಾಗಿ, ನಿನು ನಹ ಅವರಲ್ಲ ಒಬ್ಬನು, ನಿನ್ನ ಭಾಷೆಯೇ ನಿನ್ನನ್ನು ತೋಲನುತ್ತದೆ” (ಪ. 73) ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದನು.

ಗಳಿಂದಾಯದವರ ಆಡು ಭಾಷೆ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು, ಶಿಶ್ವಗಳ ಉಜ್ಜಾರಣೆ ಇನ್ನಾಗಿತ್ತು, ಅನೇಲ ಶಿಶ್ವಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಲಂತಿಯಾಗಿ ಉಜ್ಜಾರಣುತ್ತಿದ್ದರು; ಕೆಲವನ್ನು ಉಜ್ಜಾರಣುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಉಜ್ಜಾರಣೆಯ ಇತರ ಯೆಹೂದ್ಯಲಿಗೆ ಅನುಕ್ಯವಾಗಿತ್ತು, ಯೆಹೂದ್ಯರ ಸಭಾಮಂದಿರಗಳಲ್ಲ ಗಳಿಂದಾಯದವರು ಆಶೀರ್ವಜನ ಹೇಳಲು ಅಪ್ಪಣಿ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂಗ ಹೇತುನು ತನ್ನ ಬಾಯಿ ತೆರೆದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅವನಾಗ್ಯಾರೆಂದು ತ್ರಂತಿನುತ್ತಿದ್ದವು.

“ಆಗ ಅವನು - ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನಾನೆಲಿಯಿನು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶಾಪಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೂ ಆಜೆಯಷ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೂ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದನು!” (ಪ. 74ಾ). ಹಿಂಗ ಹೇತುನು ನಾಮಾನ್ಯ ಆಜೆಯಂತೆ-ಬಿಸ್ತರ ಕಿಂಚಿತ್ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೇಲಿಸಿದನು. “ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಅವನಾರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ!” ಎಂದು ಹೇತುನು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಿಂಗ ಅವನು ಮಾರನೆಯ ನಲ ಅಲ್ಲಗಳೆದನು.

ಈ ಹಂತದಲ್ಲ, “ನ್ನಾಬಿಯ ಹಿಂದಿರುಗಿಕೊಂಡು ಹೇತುನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೇಲಿಡಿದನು” (ಲಙಕ 22:61) ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಲಾಕನು ಕೂಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಬಹುಶಃ ಯೇನು ಬಾಗಿಲಿಸಿದ ಇಲ್ಲವೇ ಕಿಟಕಿಯ ಮಾಲಕ ನೇಲಿಡಿರಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೇ ನಾಗ್ಯಯಬಿಜಾರಣ ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನೇಲಿಡಿರ ಬಹುದು. ಸಂಭಭ ಯಾವುದೇ ಇರಲ ಯೇನು ತನಗೆ ಸಂಭಭಿನುತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲ ಹೇತುನಿಗೆ ಏನು ಸಂಭಭಿನುತ್ತಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದನು.

ತಾನು ಮಾಡಿದ್ದ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಾಗ ಹೇತುನ ತ್ರಿತೀಯಿಯಾಗಿ ಗಮನಿಸಿಲಿ: “ಕೂಡಲೇ ಕೋಣ ಕೂಗಿತು ... ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ (ಅಪರಾಥದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟ) ಬಹು ವೃಧಿಪಟ್ಟ ಅತ್ಯನ್ತ” (74ಇ, 75ಇ ವಜನಗಳು).

ನಮ್ಮ ಹಾರದ ಎರಡನೆಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗುವಾಗ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟ ಕೊಳ್ಳಲಿ.

ನಮಗಾಗಿ ಹೊಣಿ ಹೊಗುವಾಗ

ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ಮೇಲನಹಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ. ಹೇತುನು ನಿಂತಿರುವಲ್ಲ ನಾವು ನಿಂತಿರುವೆವು. “ಮೊಳೆ ನಿಂತಲ್ಲ ನಾನು ನಿಂತಿರುವೆನು” ಎಂದು ತರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ತ್ರಂತಿಗಿಂತಿರುವ ತ್ರಂತಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕೊಳ್ಳಲಿ.

జయ్య కోట్టదన్న వివరిసిద్దారె. భయోకన ఆన్నానవన్న జయ్యకేణప్ప మో శీయంతె ప్రేడ్ అవరు నేఱచెయ జీవన నడినలు తీపియన్న ఆదృష్టవన్న తిరస్కరిసిదరు. ప్రేడ్ అవరాగల్ల, మేలీయాగల్ల సింతస్తాత్మదళ్ల నాపు సింతకొండిరాక్షిల్ల. ఆదరే హేతును సింత స్తాత్మదళ్ల సింత కొండిద్దేచె.

ఆరాధనేయల్ నాబిచువాగ “నాను నిన్నవ త్రియ కెరనే” ఎంబ గిఁతే కాడువాగ నమ్మిల్ల బలవాద భావనేయాగుత్తేదే. నాపు జోతే కైన్పోందిద్దేవే చుట్టు అభిభ్యరిగేవే ఎందు యోజనిస్తేచే. నాపు ఎందాదరూ తీస్తనన్న అల్లగజీయచేపో ఎందు కేఱదరే “ఎందిగూ ఇల్ల” ఎందు లుక్కర కోడుత్తేచే. ఆమేలే నాపు “సిజవాద లోకచోళగు” కేఱుత్తేచే. శోధనేగళు నమ్మిన్న శోధినువాగ, జన సమూక నమ్మి సుక్క గుంపు కొడువాగ సమాన వగ్గదపర ఒక్కడ నమ్మి మేలే జాఱువాగ అడోందు జన్మకథియే ఆగువదు.

ఇత్తుజేగే, సమాన వగ్గద ఒక్కడపు జనలిగే ఏను మాడుత్తే ఎంబుదర కలవారు దృష్టాంతగళన్న బీదిదేనే. ఒబ్బ కిపుడ బాలకను తాను జన్మపాగి కాణిసబారదెందు కేఱువ లిపకారణవన్న ధలనువదన్న జయ్యజట్టుద్దానే. కేజ్ఞాద కురుడప్పపుళ్ల బాలకి జనరు తన్న పరిస్థితియన్న కాణబారదెందు బయసుత్తాశే. కొగూ సోఁడెగళగే, ఫసిజసుగళగే కాయువదలింద తనగే సోఁపు మాడికొచ్చుత్తుశ్శాశే. ప్రయోగ పోందరల్ల కరెయద కుడుగరు జిక్క గేరెయు అతి లుద్దవాద గేరెయాగిత్తేందు కేఱదరు. ఇదక్కే అవరు కోడువ కారణ కేల కదికరెయదపరు ఈ లితి అభస్థాయ పణ్ణరుపుదే ఆగిదె. “అవరు కదివయిన్నరల్లవే!” ఎందు యారాదరూ కేఱబహుదు. ఇల్ల, ఇదు నమ్మిలినగూ నస్కవాగిదె. బినోదకరవాదద్దేందు సిఁపు యోజనిసదిద్దరూ బేరెయదరు నగుత్తిర్చుదలింద సిఁపు ఒందు కాన్యద బగ్గె నగలల్లవో?

నమ్మి ఒళ్లే లూప్లేశవన్న నస్కపు అష్టజునువాగ బక్ష సల నాపు తీస్తనన్న అల్లగజీయిత్తేచే. మాతుగళింద, కృతిగళింద, ఇల్లచే నాపు మాతాడ బేకాగి రువాగ చోనవాగిరువదలింద నాపు ఆకంస్తు అల్లగజీయబహుదు. కేలవు సల నాపు ఒచ్చు మాతుచే ఆకంస్తు అల్లగజీయవదిల్ల, మనస్సకియ ఊషుబి కేయలలో పునః పునః అల్లగజీయిత్తేచే.

స్ఫ్లి నమయద చరెగే నాపు మనస్సకియన్న కేగే చోనవాగిలన బహుదెంబుదు ఆళ్లయేకరవాదద్దగుత్తే. ఆనన పణ్ణగళు మోదలు కోరగే బందాగిన నమయ జ్ఞానిసికొళ్లి. ప్రాయాణికరు తమ్మ ఆనన పణ్ణగళన్న కట్టికొళ్లికేందు జ్ఞానినలు అనేఁక కాయగళల్ల శబ్దమాడువ తంత్రవిత్తు. ఆనన పణ్ణగళన్న కట్టికొళ్లిద్దరే శబ్దమాడువంథపుగళు గలాచే మాడుత్తిద్దపు. అవలగే ఆననపణ్ణ కట్టికొళ్లివ లుద్దలే బిరాల్ల, కొగూ శబ్దమాడువంథపుగళు అవలగే లుపద్రువ కోడువదన్న అవరు బయసలల్ల. కిఁగే అవరు అపు కాయేమాడదంతే సిల్లసిజుడుత్తిద్దయ. నమ్మిల్ల కేలవరు మనస్సకియన్న అదే లితియల్ సదిసికొళ్లితేచే. మనస్సకియ దేవరు ఎళ్లినువ అతి మహత్వద నాధనగళల్ల ఒందాగిరువుదు. ఆదరే నాపు అదన్న ఇష్టహడువదిల్ల. ఆదుదలింద అదన్న అలట్టినుత్తేచే. నాపు అదన్న “బందు మాడి” నమ్మి మాగసదల్ల కేఱుత్తేచే.

ಅಂದರೆ, ಕೋಣ ಕೂಗುವವರೆಗೆ - ನಮ್ಮ ಹಾಹವನ್ನು ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತರುವಂತೆ ವಿನಾದರೂ ಸಂಭವಿಸುವವರೆಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಸ್ತೇಲಿಕನಾಡಿದ ಒಂದು ಮಾತಾರಿರಬಹುದು, ಅದು ನತ್ಯವೇದದ ತರಗತಿ, ಒಂದು ಪ್ರಣಂಗ, ಒಂದು ಹಾಡು ಇಲ್ಲವೇ ಒಂದು ಶ್ರಾಧೆನೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಅದು ಅರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವದಾಗಿರಬಹುದು. ಹಣಕಾಸಿನ ದಿವಾ ಇತನವಾಗಿರಬಹುದು. ಕುಟುಂಬದ ನಮ್ಮೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ನುತ್ತಲೂ ಜಗತ್ತು ಇದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದಾಗಿರಬಹುದು.

ಜನರನ್ನು “ಎಜ್ಲಿಸಿದ್” ಅನೇಕ ಭಿನ್ನವಾದ “ಕೋಣಗಳನ್ನು” ನತ್ಯವೇದವು ನಮಗೆ ಹೇಳತ್ತೇದೆ. ಅದು ಅದಾಮು ಹವ್ವಿಗೆ ದೇವರು ತೋರುದಲ್ಲ ನಡೆದಾಡಿದಂತೆ ದೇವರ ಚಾರೆಯಾಗಿತ್ತು, ದಾವಿದನಿಗೆ “ನಿಂದೇ ಆ ಮನುಷ್ಯನು!” ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಸ್ತೇಲಿಕನು ಹೇಳದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಯೋಗನಿಗೆ ಅವನು ಬಯಸದೇ ಇದ್ದ ಖಿನಿನ ರೊಟ್ಟಿಯಾಳಗೆ ಇರುವಂಥದ್ದಾಗಿತ್ತು. ತಪ್ಪಿಹೋದ ಮಗನಿಗೆ ಹಂಡಿಗಳ ಹಿಂಡಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ಹಸಿವೆಯ ಬಾಧೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಯಾವುದೇ ಆಗಿರಬಹುದು.

ಅದು ಯಾವುದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೋಣ ಕೂಗುವುದು. ದೂರು ಹೇಳುವ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ತರುತ್ತೇ “ಅಹರಾಧಿ. ಅಹರಾಧಿ!” ಎಂದು ಹೇಳುವುದು. “ನಾರೇನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ? ನಾವು ಹೇಗೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ನಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ? ದೇವಲಿಂದ ಅಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಲು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಯಾಕೆ ಜಟಿದ್ದೇವೆ?” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ತ್ರಿತ್ಯಾಯಿ ತೋಲನುವೆವು.

ಕೋಣ ಕೂಗುವಾಗ ಮೂರು ಪ್ರತಿತ್ಯಿಯ ತೋಲನುವ ನಮಯವಾಗಿರುವುದು.

ಜ್ಞಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ನಮಯ

ಮೇದಲನೆಯಿದು, ಅದು ಜ್ಞಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿದ್ದ ನಮಯವಾಗಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ಪಜನವು, “ಆಗ ಹೇತುನು ಯೀಂನು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಂಡನು” (ಪ. 75೧).

ನಾವು ಜ್ಞಾಗಿ ಕಾರಣದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಹೇಗೆ ಜಿಎನ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೇಗೆ ವರ್ತನಾಭೇಳಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದಿದ್ದರೂ ಕೆಲವೇರಂದು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಕಾರಣದಲ್ಲಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಾಗಳಿಂದ ಹೋಗೆ ಹಾಕಿಜಡುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ಇದು ಜ್ಞಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಮಯವಾಗಿದೆ.

ಜ್ಞಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ತಪ್ಪಿಹೋದ ಮಗನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾಹಿಸಿಕೊಂಡನು. “ಆದದಲಿಂದ ನಿಂನು ಎಲ್ಲಂದ ಜಡಿದ್ದಿಂದೇ ಅದನ್ನು ನಿನ್ನ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೋ” (ಪ್ರತಿಭನೆ 2:5) ಎಂದು ಯೀಂನು ಎಫೆಸದ ಸಭೆಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ನಿಂತು ಯಾವುದನ್ನು ಜ್ಞಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನ್ನು? ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರು ಜದಲ ಹೋಗುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ಯೀಂನುವು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದಂತೆ ದೇವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವನು ಎಂಬುದನ್ನು ಜ್ಞಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಯೀಂನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯಲಿಗೆ ತನ್ನ ಮರಣ ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಸುವಾರೆಗಳ ಶಿಭ ವಾರೆಯನ್ನು ಅದು ಅನ್ಯಾಯನುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಜ್ಞಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಿಂತು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದರೆ ದೇವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವನು ಎಂಬುದನ್ನು ಜ್ಞಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಯೀಂನು ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಅದು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ನೋಲುವುದು ಗಂಡಾಂತರ

ಕಾಲಿಯಾದದ್ವಿಲ್; ಜೀಳುವುದು, ನಾವು ಜಟ್ಟು ಕೊಡುದಿದ್ದರೆ, ಅಂತಿಮವಾದದ್ವಿಲ್.

ಮಾನನಾರ್ಥರಕ್ತಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಯ

“**ವರಡನೆಯದು, ಹೋಜಿ ಕೂಗುವಾಗ, ಅದು ಹಲವರ್ತನೆಯ ನಮಯವಾಗಿದೆ.** “ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಬಹು ಪ್ರಭೇದಪ್ರಯು ಅತನು” (ಪ. 75ಷ).

యెనువిగి బిరోధచాగి ... ఇల్లపే జనర నాయకర బిరోధచాగి ... ఇల్లపే ఆధిక వ్యాపస్తిగి బిరోధచాగి ... ఇల్లపే బీస్తు హేం నడిసి కొళ్ళబ్యటు ఎంబుదస్తే బిరోధచాగి హేతును యాపుదే ద్వీష ఇష్టుకొండిరాల్ల. తానిర బేణాద లితయిల్ హేతును యాపుదే ద్వీష ఇష్టుకొండిరిల్ల. తానిరబేణాద లితయిల్ ఇంపదరిల్ల. తాను మాడబేణాదధన్ను మాడువదరిల్ హేతును నోఱు హోఱదడక్కారి అంతిగి ద్వీషచిత్తు.

ಯಾದ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಗಾಗ ಬಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವಂಥದ್ದು ಗಮನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯಾದನು ಕಡನನ್ನು ಮಾಲಿದ ತರುವಾಯ ಅವನೂ ನಹ ಹಾಜ್ಞಾತ್ಮಕದಿಂದ ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟನು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಅವನು ಕಣ್ಣಿರು ನುಲಿನಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು ಅವನು ಹೊರಗೆ ಹೊಗಿ ನೇಲಬಿ ಹಾಕಿ ಹೊಂಡನು (ಹೊಲಿನಲು. ಮತ್ತುಯ 27:3). ಈ ಲೋಕದ ದುಃಖದುವಿಕೆಗೂ ದೇವರ ಜಿತ್ತಾನುನಾರವಾದ ದುಃಖದುವಿಕೆಗೂ (2 ಹೊಲಿಂಥ. 7:10), ಹಾಜ್ಞಾತ್ಮಕಕ್ಕು (remorse) ಮತ್ತು ಮನಃ ಹಲವರ್ತನೆಗೂ ಮಧ್ಯರಾಜ ಜನ್ಮತೆಯಿಲುಪುದು.

ನವಿಕೆರಣಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಯ

ಅದು ನಮ್ಮ ಮೂರನೆಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನ ತರುತ್ತದೆ: ಹೀಗೆ ಕಾಗುವಾಗ,
ಅದು ನಿಖಿಲರಹಿತವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಯಾಗಿದೆ.

“ಹೆಚ್ಚನ ಕಳ್ಳಿಯ ನಿಜವಾದ ಹಲವರ್ನನೆಯನ್ನು ನೂಡಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಕೇವಲ ಹಣ್ಣಾತಾಪವನ್ನಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಂತು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುವಿಲ್ಲ?” ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಅತ್ಯಾರೆ ಹೆಚ್ಚನ ನಂತರದ ಕೃತ್ಯಾರ್ಥಗಳು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಯೀಣು ಇನ್ನೊಂದು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು. ಅವನು ಅದರ ಲಾಭಪಡೆಯನು.

ଶିଷ୍ୟର ଜୀବ୍ନ ହୋଇ ଜଦଳ ହୋଇଗୁଚାରେଂଦ୍ର ଯେଣୁ ଅପଲିଗୁ ହେଉଥାଏ,
ତାମୁ ନେତୃତ୍ଵରେଖାଗିନ୍ଦ୍ର ଏକୁ ବଳିଦୁ ଗୁରୁତବାୟଦୁ ଅପରାନ୍ତୁ ସଂଦିକ୍ଷିତୁପାରେଂଦ୍ର

ಕೂಡ ಹೇಳಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 26:31, 32). ಯೀನು ನತ್ತಪರೋಜಗಿಂದ ಎಧ್ಯ ಬಂದ ತರುವಾಯ, ಹಾಯಾದ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಯಲ್ಲ ದೇವದರಂತಹ ಸ್ತೀಯಲಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ಬೀಗ ಹೋಗಿ ಆತನ ಶಿಕ್ಷುಗೆ - ನತ್ತಪನು ಬದುಕಿದ್ದಾನೆ, ಆತನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಗಾಲಾಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲ ಆತನನ್ನು ಕಾಣಬಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಜಸಿಲ್ಲ” (ಮತ್ತಾಯ 28:7). ಗಾಲಾಯ ಸಮುದ್ರ ಬಳಯಲ್ಲ ಯೀನು ಶಿಕ್ಷೆಯಾಂದಿಗೆ ನಂದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು - ಯೀನು ವಿನಿಂದ ಗಂಭೀರವಾದ ಪ್ರಶ್ನಾಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುವೊಂದಿಗಿನ ಯೀನುವಿನ ನಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಕುಲತ್ತ ಯೋಹಾನೆ 21 ಹೇಳುತ್ತದೆ:

ಯೀನು ಸೀಮೋನೆ ಹೇಳುವನ್ನು - ಯೋಹಾನೆನನ ಮಗನಾದ ಸೀಮೋನೆ ನನೇ, ನಿನು ಇವಲಿಂತ - ಹೆಚ್ಚಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀತ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀಯೋ ಎಂದು ಕೇಳಲು (ಯೀನು ಬಹುಶಃ ದೊಂಬಿಗಳನ್ನು ಬಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಬಿಂಬಿಗಳನ್ನು ನೂಡಿ ಸೀದ್ದರ ಬಹುದು), ಅವನು - ಹೌದು, ಕರ್ತನೇ, ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರ - ಇಟ್ಟಿದ್ದೆನಂಬುದನ್ನು ನಿನೇ ಬಲ್ಲಿ ಅಂದನು. ಆತನು ಅವಸಿಗೆ - ನನ್ನ ಕುಲಮರಿಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆತನು ತಿಳಿಗಿರದನೆಯ ನಾಲ ಅವನನ್ನು - ಯೋಹಾನೆನ ಮಗನಾದ ಸೀಮೋನನೇ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀತ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀಯೋ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅದನು - ಹೌದು, ಕರ್ತನೇ, ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆನಂಬುದನ್ನು ನಿನೇ ಬಲ್ಲಿ ಅಂದನು. ಆತನು ಅವಸಿಗೆ - ನನ್ನ ಕುಲಗಳನ್ನು ಕಾಯ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆತನು ಮೂರನೆಯ ನಾಲ - ಯೋಹಾನೆನ ಮಗನಾದ ಸೀಮೋನನೇ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀಯೋ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಮೂರನೆಯ ನಾಲ ಆತನು - ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀಯೋ ಎಂದು ತನ್ನನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹೇಳುವುದು ದ್ವಾರಾ ಪಂಚಾಂತರ - ಕರ್ತನೇ, ನಿನು ಎಲ್ಲಾ ಬಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನಾನು ಮಂತ್ರ ಇಟ್ಟಿದೆನಂಬುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದೆ ಅಂದನು. ಅವಸಿಗೆ ಯೀನು - ನನ್ನ ಕುಲಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಯೋಹಾನೆ 21:15-17).

ಹೇಳುವುದು ಮೂರು ನಲ ಅಲ್ಲಾಗಳಿದ್ದನು. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಯೀನುವು ಹೇಳುವುದು ಪ್ರತಿಯ ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗಾಗಿ ಕರೆದನು.

ಹೇಳುವುದು ಇನ್ನು ಕೆಲನ ಮಾಡಲು ಯೀನುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲನ ಇತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಲು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. “ನನ್ನ ಕುಲಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸು” ಎಂದು ಯೀನು ಮೂರು ನಲ ಹೇಳಿದನು. ಹೇಳುವುದು ಯೋಂತರವಾಗಿ ಹಾಬ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಅದರೆ ಹೇಳುವೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿರಿಲ್ಲ. “ಕರ್ತನ ಎರಡನೆಯ ಅವಕಾಶದೊಂದಿಗೆ” ಅವನು ಮುಖಾ ಮುಖಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದನು.

ಹೇಳುವುದು ಆ ಕೃಷಾಪೂರಣವಾದ ಅವಕಾಶದ ಲಾಭ ತೆಗೆದು ತೊಂಡನು. ಅಪೂರ್ವಲರ ಕೃತ್ಯ 2ರಣ್ಣ ಹೇಳುವುದು ಪಂಜಾಶತ್ತು ಹಬ್ಬದ ದಿನದಂದು ಸಿಂತುಕೊಂಡು ಧೈಯದಿಂದ ಯೀನುವು ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂದು ಹೋಷಿಸುವದನ್ನು ನಾವು ನೊಳಡುತ್ತೇವೆ. ಅ. ಕೃ. 10ರಣ್ಣ ತೋನೇಲ್ಲಾನಿಗೂ ಅವನ ಮನೆಯವರಿಗೂ ಪ್ರಸಂಗಿಸಲು ಕೃಸರಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯೋಜಗೆ ಅವನು ಹೋಗುವದನ್ನು ನೊಳಡುತ್ತೇವೆ.

ಹೋಜ ಕೂಗುವಾಗ, ನಾವು ಬಯಸಿದ್ದರೆ, ಅದು ಅಂತ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ನಾಕರಾತ್ಮಕವಾದ ಲಂತಿಯಲ್ಲ ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಲುತ್ತರ ಹೊಷ್ಟು ಅದು ಕೆಂಪಲ ಪ್ರಾರಂಭ

ವಾಗಿಬಹುದು. ಹೇತುನು ಅನುಭವದೊಳಗಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿ, ಬುದ್ಧಿವಂತ - ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹಾಗೂ ಒಡೆಯಿಸಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನ ಕಾಲಿಯಾದವನಾಗಿ ಬಂದನು. ಒಂದು ಹಳೆದಂತ ತಥೆಯಲ್ಲದೆ, ತನ್ನ ಜೀವಿತದ ಅನಂತರದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಯ ಕೂಗುವಂದನ್ನು ಹೇತುನು ಕೋಣಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಅವನು ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವನು. ಅವನ ಮುಖ ಕೆಂಪಣಾಗುವುದು. ಅದರೆ ಅಮೇಲೆ ಅವನು ಮೊದಲಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅನತ್ಯಿಂದಲೂ ದ್ವೀಪೀಗಿಂದಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಯಂದಲೂ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಂದಲೂ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಮಂದುವರಿಸುವನು.

ಒಂದು ತಪ್ಪು, ಒಂದು ಹೈಲರವಾದ ತಪ್ಪು ಸಿನ್ಟ್ ಜೀವಿತವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವಂತೆ ಇಲ್ಲವೇ ನೀನಾಗಳೆಲೆಕೆಂದು ದೇವರು ಬಯಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂದ ಕಡಿಮೆಯಾದವನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಜಡಬೇಡ. ಕೋಣ ಕೂಗುವಾಗ, ಅದು ಎಜ್ಜರ್ನೇಳಿಂಗ್ ಸಮಯವಾಗಿದೆ! ಅದು ನವೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿರುವ ಸಮಯವಾಗಿದೆ.

ಮುಕ್ತಾಯ

ನಾವು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಹಾತವು ಈ ತಥೆಗಿರುವುದು. ಶ್ರುತಿಯಾಬ್ಲ್ಯಾಡ್ ಸುವಾತ್ತಾ ಬರಹಗಾರನೂ ಹೇತುನು ಜೀಳಬಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರುವನು. ಮಾರ್ಕನ ಸುವಾತೆಯ ಮೊದಲು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಿದೆ ಅನೇಕ ಹಂಡಿತರು ಬಷಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಹಿಂಗ ಅದು ಈ ತಥೆಯನ್ನು ಜಲಾಪಣೆಯಲ್ಲ ತರುವದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯಾಗಿದೆ. ಸಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೇತುನು ಹೇಳಿದ ಯೇಣುವಿನ ಬಿಷಯವು ಮಾರ್ಕನ ಸುವಾತೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅನೇಕರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಾರ್ಕನ ಸುವಾತೆಯ ಹೇತುನು ಪ್ರಸಂಗದ ಬಿಷಯವು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆನೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಹಣಿಯಾನ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಹೇತುನು ಮಹಾ ಹಾಪವನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಹಡಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯಾಗಿ ಹೇತುನು ತಾನೇ ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು.

“ನಿಮಗೆ ಅದಲಂದ ಲಾಭವಾಗುವಂತೆ - ನಾನು ನನಗೆ ಏನು ನಂಭಬಿಸಿತೆಂಬುದನ್ನು ಹಂಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹಾತವನ್ನು ಕಾಪಿಲ: ಮೊದಲನೆಯಾದು, ಯಾರಾದರೂ ಜಿದ್ದು ಹೊಗೆಬಹುದು. ನಾನು ಜೀಳಬಹುದೆಂದು ಯೋಜಿಸಿರಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಜಿದ್ದುಹೊಂದೆನು. ಹಾಗೆಯೇ ನೀವು ಜೀಳಬಹುದು. ಎರಡನೆಯಾದು, ನೀವು ಜಿಳಿವಾಗ, ಅದು ಅಂತ್ಯವಲ್ಲ, ಕರ್ತನು ಕೃಪೆಯಿಷ್ಟವನೂ ದಯಯಿಷ್ಟವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಅತನು ನಿಮಗೆ ಎರಡನೆಯ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವನು. ನೀವು ಹಿಂದಿರುಗಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇತುನು ಹೇಳುವಂತೆ ಇದೆ.

ಯಾರೊಬ್ಲಿಗಾದರೂ ಈ ಹಾತವು ಕೋಣ ಕೂಗುವಂಥದ್ದು ಆಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಒಬ್ಬನಾದರೂ ತನಗೆ ನಂಭಬಿಸಿದ್ದನ್ನು ಎದುರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ಮನದಲ್ಲಿ ಹಲವರನೆ ಮಟ್ಟಿಸುವುದು, ಹಾಗೂ ಅವನು ಹಿಂದಿರುಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೆಂದು ನೆನಸುತ್ತೇನೆ.

ನ್ಯೂತಾನಸಿಗೆ ಎರಡು ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ಸುಳ್ಳಿಗ್ರಾಂವೆ. ನೀವು ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದ್ದರೆ, “ಇದು ಬಹಳ ಬೀರು, ಇದು ಬಹಳ ಬೀರಿಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ತನಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಲು ಅವಸರಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಲ್ಲ” ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೊಂದುವನು. ನೀವು ಹೈಲರವಾದ ಹಾಪಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಎರಡನೆಯ ಸುಳ್ಳಿ “ಇದು

ಬಹಕ್ತ ತಡವಾಯಿತು, ಬಹಕ್ತ ತಡವಾಯಿತು. ನೀನು ಬಹಕ್ತ ದೂರ ಹೋಗಿರುವಿ” ಎಂದಿರುವುದು. ಸುಭೃಗಳ ತಂದೆಯನ್ನು ನಂಬಬೇಕಿಲ! ಕರ್ತವಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಎಂದೂ ಬೇಗನೇ ಅಗುಬಿದಿಲ್. ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಸ್ಥಿರನ ಬೇಕಾದರೆ, ಅತನ ಬಳಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವುದು ಎಂದೂ ತಡವಾಗುವದಿಲ್.

ಹೆಲ್ತನು ಹಾಷ ಮಾಡಿದಾಗ, ಕರ್ತವು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಅವನ ತಡಗೆ ನೋಡಿದನು. ಈಗ ಕರ್ತವು ನಿನ್ನ ತಡಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವನು. ಅದು ಯಾವ ಲೀಪಿಯ ನೋಟವಾಗಿರುವುದು? ನಂತೋಂಧ ನೋಟವೋ? ನಿರಾಶೀಯ ನೋಟವೋ? ಅದು ಯಾವುದೋ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಅದು ಸ್ತೀಪಿಯ, ಕರುಣೆಯ ನೋಟವಾಗಿರುವದೆಂಬ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ.

ತೀಕ್ಷ್ಣರಳಿ ನೀವು ಬಾಹ್ಯಿಸ್ತ ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲವೇ ಕರ್ತವನೊಂದಿಗೆ ನಂಧಾನವಾಗ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಮುಷ್ಟಿವಂತೆ ನೀವು ಜಡುಬಿರೋ?

ಓಷ್ಣಣಿಗಳು

¹ನನ್ನ ಸ್ತೇಹಿತರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಜೆನ್ಸೆರ್ ಡೇವಿನ್ ಎಂಬವರು, ಹುಂಜಿಗಳ ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾವೆ - ಕಾಗುವುದು ಶ್ರೀಭಾಗವತೀಯ ನಂಜ್ಞೀಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ²KJVಯಲ್ಲ “ಎಡಬಿ ಜೀಳು” ಎಂದು ಈ ವಚನದಲ್ಲಿರೆ. ³ಬಿಜಾರಜೀಯ ನಮಯದಲ್ಲ ಯೋಹಾನನು ಎಲ್ಲಾದೂಸಂಬಂಧ ನಂಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್, ಬಿಜಾರಜೀಯನ್ನು ಗಮನಿಸಲು ಅವರು ಅವನನ್ನು ಒಳಗೆ ಜಟಿರಬೇಕು. ⁴ಹೆಲ್ತನು “ದ್ವಾರಮಂಬಹ” (porch) ಎಂಬ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೊದನೆಂದು KJV ನೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ.